

www.topsrbija.com

-Vrnjačka Banja je i danas turističko mesto broj 1, ili mesto 1. turističke kategorije u zemlji. To joj je Rešenjem resornog ministarstva prošle godine i priznato, i ona je jedina banja u Srbiji, a pored gradova Beograda i Novog Sada, i planinskih centara Kopaonika i Zlatibora, koja je zaslužila taj status.

Ovaj status mora stalno da se opravdava, dokazuje i unapređuje, u svim segmentima rada i poslovanja, svih naših privrednih subjekata, javnih preduzeća i ustanova. Status koji smo zvanično dobili od državnih organa, održiv je samo ukoliko je suštinski, opipljiv i od strane gostiju verifikovan, i zbog toga moraću da pomenem i opasnosti koje nam prete da ga ugrozimo – rekao je na svečanoj sednici, 14. Jula, predsednik opštine Vrnjačka Banja, Boban Đurović, obraćajući se prisutnim zvanicama, i nastavio da apostrofira važne činjenice o opštini, i Vrnjačkoj Banji.

-lako nam je svima, koji smo danas na ovom skupu, dosta banjskih storija poznato, kako iz prošlosti, tako i sadašnjosti, ukratko ću podsetiti na neke najvažnije. Iz prostog i jednog, jedinog razloga: Da se svi zapitamo gde je nekada Vrnjačka Banja bila, a gde je danas ? Odgovor na to pitanje od nas očekuju svi, naši savremenici, a još više naša buduća pokolenja. Dužni smo da idemo dalje i obavezni da Vrnjačku Banju pozicioniramo na turističkoj i zdravstvenoj mapi, na mesto koje joj pripada. Zbog naših predaka, koji su Vrnjačku Banju učinili srpskim Karlovim Varima, obavezni smo da je ponovo postavimo na sam vrh turističkih destinacija u regionu.

Ovu obavezu nam nameće još jedna velika činjenica iz istorije Srbije: Danas se nalazimo i 100 godina udaljeni od vremena kada je u Srbiji donet prvi Zakon o banjama i kada je država, shvatajući da su banje njen ogroman resurs i potencijal daljeg razvoja, uvela red i zakon u ovim mestima. Taj Zakon bio je napredan i vizionarski, i što je najvažnije jednostavan. Danas je ponovo aktuelan, i radimo na donošenju novog pravnog akta u ovoj oblasti

Danas obeležavamo Dan opštine i 146 godina od kako je ondašnji načelnik kruševačkog okruga, Pavle Mutavdžić, sa svojim prijateljima, istomišljenicima i čuvenijim ljudima tog vremena, i pre svega dobrotvorima, formirao "Osnovatelno fundatorsko društvo kiselo-vruće vode u Vrnjcima".

Sa današnje tačke gledišta, Pavle Mutavdžić i njegovi savremenici bili su prvi investitori, i prvi donatori, koji su, čini se, veoma lako realizovali partnerstvo javnog i privatnog sektora. Svi su uložili dukate cesarke, da bi uredili prve izvore, prva kupatila i kursalone.... I nisu imali sukob interesa. Nije mi namera da sudim o tome da li je nešto bilo lako ili teško, nakon vek i po od tog događaja, ali svakako moramo da odamo počast precima, da su imali svest o tome gde treba da nikne i da se razvije najveći i najbolji turistički i zdravstveni centar u Srbiji. Baš, ovde u ondašnjim Vrnjcima, u današnjoj Vrnjačkoj Banji. Između ostalog i zdanje ispred koga smo mi

danas, dvorac "Belimarković", svedok je te namere naših predaka.

Sve je dobro poznato: I da su ovde došli prvi lekari sa evropskim obrazovanjem, kao na primer, dr Josif Pančić, i da je projekte za banjske parkove uradio Austrijanac Franc Vinter, i da su kaptiranja izvora uradili nemački inženjeri, i da su parkove uređivali češki baštovani, i da je u Vrnjcima 1938 godine ostvareno 970 000 noćenja, koliko su zajedno imali Beograd, Dubrovnik i Bled . . I u okviru ek Jugoslavije, Vrnjačka Banja je takođe ostvarivala rezultate u kontinentalnom turizmu, koji su bili nedostižni i za neke veoma poznate destinacije u primorskom delu zemlje. Vrnjačka Banja je bila stecište kulturnih događaja, imala je vrhunske zdravstvene radnike, i vrhunske hotelske objekte i sadržaje... Vrnjačka Banja je proživljavala svoj zlatni period. Najveći broj posetilaca je zabeležen osamdesetih godina prošlog veka - blizu 200.000 gostiju, koji su ostvarili 2 miliona noćenja.

Voleo bih da danas ne moram da govorim o problemima, no prisustvo visokih zvaničnika, ali i zahtevi građana me obavezuju da govorim otvoreno i objektivno o svim krucijalnim problemima koje Vrnjačka Banja danas ima. Bez brzog i efikasnog njihovog rešavanja, bojim se može se usporiti njen dalji razvoj, ali i razvoj banjskog i zdravstvenog turizma ukupno u Srbiji.

Prvenstveno, moram da pomenem svima znani problem, HTP "Fontana": pogrešnim privatizacionim postupcima nekadašnjeg stožera srpskog hotelijerstva, Vrnjačka Banja se već duži niz godina suočava sa nedostatkom adekvatnih hotelskih kapaciteta. Zvuči paradoksalno , ali Vrnjačka Banja danas nema hotelske kapacitete, sa 4 5 i zvezdica, a morala bi što pre da ih ima. Godinama se već traži pravi investitor, koji će kupovinom ovog preduzeća, i najboljih i najstarijih hotela u strogom banjskom jezgru ponovo dovesti kraljicu srpskog turizma u evropsku turističku elitu.

Ove godine, nažalost našu zemlju su zadesile nezapamćene poplave u poslednjih sto godina. Vrnjačka Banja je opština koja je stradala prva, još u aprilskom poplavnom talasu. Zahvaljujući efikasnom delovanju opštine Vrnjačka Banja, Štaba za elementarne nepogode, kao i javnih komunalnih preduzeća, i uz pomoć Vojske Srbije, veoma brzo su sanirane primarne posledice izlivanja lokalnih reka i bili smo spremni za početak turističke sezone, koja nam je bila na pragu. Materijalna šteta je procenjena na 85 miliona dinara i sekundarne posledice tek treba otklanjati na infrastrukturi, poljoprivrenim gazdinstvima i domaćinstvima.

Uprkos tim problemima, kao i svakodnevnim sa kojima se suočavamo, opština Vrnjačka Banja je u poslednje dve godine uspela da prevaziđe ogromne budžetske probleme, kao i da otkupi i postane vlasnik vitalnih objekata, autobuske stanice i preduzeća Autoprevoz, kao i poslovne zgrade "Energotehnik" , u kojoj za sada radi Fakultet za hotelijerstvo i turizam Univerziteta u Kragujevcu, a od jeseni će početi da radi i Fakultet za medicinske studije Evropskog univerziteta.

Ove činjenice ulivaju nadu i optimizam da smo kadri da se nosimo sa problemima i da ih rešavamo. Ovim potezima i ulaganjem u objekte koji treba da omoguće nesmetano obrazovanje kadrova koji će nam biti neophodni za utakmicu za koju se spremamo: za izlazak na evropsko i svetsko tržište. Za taj zadatak, mi moramo da se odgovorno suočimo sa problemima i nedostacima koje imamo: za zahtevnog inostranog, ali i našeg dragog sve zahtevnijeg domaćeg gosta, mi ćemo morati pre svega da podignemo nivo i kategoriju naših hotelskih kapaciteta, kao i da realizujemo neke vitalne infrastrukturne projekte, kao što su novi sportsko-rekreativni centar, akva park, novi hotelski sadržaji visokih kategorija, itd.

U tom smislu, moramo da radimo još dosta, da pre svega dođemo do tako neophodnih investitora, a u tome pre svega očekujemo stručnu i savetodavnu pomoć republičkih instanci.

Verujem da će nam proces inostranog sertifikovanja opštine od strane Naleda, za povoljno

poslovno područje u kome se upravo nalazimo, pomoći da brže dođemo do željno očekivanih investicija. Do tada, ostaje nam da čuvamo snagu našeg turističkog brenda, raspoloživim sredstvima i tehnikama. A snaga našeg brenda i turističke destinacije zasniva se na jedinstvenim prirodnim, zdravstvenim i kulturnim resursima. Mi u lokalnoj samoupravi, vredno radimo na zaštiti prirodne i kulturne baštine, i imamo namere da zaštitimo vrnjačke parkove, mineralne izvore i aristokratske vile, kao jedinstvenu ambijentalnu celinu.

Dragi prijatelji Vrnjačke Banje, pretpostavljam da delite moje stavove i mišljenje, šta treba da uradimo zajedno za našu najbolju i napoznatiju srpsku banju. Nekada mi se čini da je to mnogo, a nekada sam ubeđen da je vrlo malo napora potrebno za ovo prekrasno, božansko mesto. Bog je ovde podario sve, i vodu, i vazduh, i šume, i sve to spakovano u zdravlje i evropski ambijent još u 19. veku. I zato se Vrnjačkoj Banji mora vratiti sjaj. Čuo sam od mnogih ljudi, koji i ne žive u Banji, koji nisu ni rođeni ovde, da na pomen imena ovog mesta reaguju sa puno pozitivnih emocija.

Tako je profesor Tomislav Trišović, član SANU, prilikom svog nedavnog boravka u bugarskom letovalištu, Albena, sve vreme razmišljao o Vrnjačkoj Banji. Pisao nam je o tome sledeće:

"Da znate, da baš razmišljam o Vrnjačkoj Banji, jer gledajući kako su Bugari uredili svoje hotele u ovom letovalištu, shvatam koliko kasnimo i koliko bogatih gostiju gubimo. Ovde svaki hotel ima svoj ogroman akva park. Mislim da je to budućnost svih renoviranih hotela u Vrnjačkoj Banji. Imam utisak da se ovi Norvežani i Rusi i ne kupaju u moru, već samo u ovim akva parkovima. Hoteli su puni i uglavnom sa 5 zvezdica. Znači Srbija i ne treba da tuguje što nema more, jer ima banje. Bez infrastrukture ko da ih i nema. Samo Srbi neće da priznaju da gledaju jele i hrastove u parku Vrnjačke Banje, jer to imaju i kući. Čini mi se da, ako Vrnjačka Banja doživi preporod, povući će i sve ostale banje u Srbiji, a ima ih dosta. Ako turisti krenu ka banjama, eto i proizvodnje, hrane, suvenira, odeće, obuće, starih zanata i svega drugog, stolica, stolova, kreveta, zgrada hotela... Indirektno je što će dolaskom turista imidž Srbije biti promenjen, pa će polako dolaziti i novci i investicije", kaže prof Trišović.

Hvala mu beskrajno, što je svoje razmišljanje i poruku da **BANJA DRŽI KLJUČEVE RAZVOJA SRBIJE** podelio sa svima nama, a verujem da ga i svi mi delimo sa njim.

Zbog svega što Vrnjačka Banja danas ima i zbog svega što ona danas predstavlja u turizmu Srbije, mi imamo obavezu da je za naredne generacije sačuvamo i dalje razvijamo. Da se ne zastidimo ni pred precima, ni pred potomcima.

Želje su nam objektivne, ali zadatak nije nimalo lak. Ipak, verujemo da Vrnjačka Banja, sa tradicijom koju ima, zaslužuje dalji razvoj, i mi smo dužni da ovaj prirodni dragulj sačuvamo na principima razvoja održivog turizma, i kao takvu, uvedemo je u zajednicu evropskih banja. Tamo gde je uvek i pripadala!

Govor predsednika opštine Vrnjačka Banja, Bobana Đurovića na Dan opštine, 14. jula 2014. godine.